

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΙΟΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΚΗΣ ΟΜΟΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 485

ΑΘΗΝΑΙ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1962

ΤΟ ΒΑΘΥΤΕΡΟΝ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ 1821

Ἄν οἱ λαοὶ ὑπέκυπτον εἰς τὴν μοῖραν τῶν, δταν αὐτὴ τοὺς ἐπεφόλασσε ἓνα μέλλον τραχύ, χωρὶς τὰς ἀναγκαίας ἀντιδράσεις, τότε διάφορος θὰ ἦτο ἡ μορφή ὀλοκλήρου τοῦ κόσμου σήμερον.

Ἄκριβως αἱ ἀντιδράσεις αὗται ὑπογραμμίζουν τὴν ποιότητα τῶν λαῶν καὶ θέτουν ἀνεξίτηλον, τὴν σφραγίδα τῶν, εἰς τὴν πορείαν τῆς ἱστορίας τῶν Ἑθνῶν.

Αἱ ἀντιδράσεις αὗται, ἀποτελοῦν ἀναγκαίαν συνάρτησιν μύριων βῶων παραγόντων, οἵτινες καὶ συνθέτουν ἐν τῷ συνόλῳ τῶν, τὴν προσωπικότητα τῶν διαφόρων λαῶν.

Ἐάν ἀναταράξωμεν τὸ παρελθόν μετὰ τὴν βυθοκόρον τῆς ἱστορίας καὶ εἰσέλθωμεν ἀπρόσκλητοι συλληταί εἰς τοὺς τάφους τῶν ἀπολεσθέντων πολιτισμῶν, θὰ ἀνακαλύψωμεν περιβεβίς, ὅτι ἡ τρυφή, ἡ αἰσθησιακὴ πανδαισία, ἡ χαύνωσις ἀπὸ τὴν ἐκλυσιμίας καὶ παραδόσεως, ὠδήγησαν εἰς τὴν φθορὰν καὶ τὴν ἀποσύνθεσιν λαοῦ, οἱ ὅποιοι διέπρεψαν εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν.

Ἀπὸ τὴν ἑλλειψιν ἀκριβῶς αὐτὴν ἐξηφανίσθησαν τὰ ἱστορικά μεγαθήρια τῶν Ἀσσυρίων καὶ τῶν Βαβυλωνίων. Ἐκεῖ ὅπου ἐποίκιλον τὴν γῆν εὖοσμα τὰ πλοῦσια ἀνθη ἐνός πολιτισμοῦ ὑπερόχου, δὲν ἀντικρύζει κανεὶς σήμερον παρὰ τὰ θλιβερά ἐρείπια ποὺ τὰ κατεκάλυψε ἡ τέφρα καὶ ἡ σποδὸς τῶν αἰώνων, ὑπὸ τὰ ὅποια ἀναπαύονται μακαρίως οἱ ἱστορικοὶ τῶν δημιουργοί.

Δὲν συνέβη ὅμως τὸ ἴδιον μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμὸν.

Οὗτος ἐπέζησε καὶ θὰ ἐπιζῆ καὶ ὑπὸ καὶ ὑπὲρ τὰ ἐρείπια, μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων, μοναδικὸς χορηγὸς καὶ τροφодότης τῆς πειναλέας πνευματικῆς ἀνθρωπότητος.

Οἱ Ἕλληνες δὲν ἀπέτελεσαν τοὺς ταχέως ἀποσβενομένους διάττοντας τοῦ παγκοσμίου στερεώματος. Ἀπέτελεσαν τὸς αἰωνίως πηγὰς τοῦ φωτός, περὶ τὰς ὁποίας περιδονίζεται ἡ λαμπρὰ φωτονεφέλη τοῦ πνεύματος, μόνιμος πυρφόρος πλοηγὸς εἰς τὴν σκοτίαν καὶ τὸ ἔρεβος τῆς πνευματικῆς καταθλίψεως, εἰς τὴν ὁποίαν δύστηνοι περιστάσεις ὠδήγησαν τὸ ἔθνος δεσμώτην κατὰ τὰς κρίσιμους ὥρας τῆς ἱστορίας του.

Εἶχον ἐκεῖνοι μίαν ρωμαλέαν παράδοσιν καὶ μίαν εὐγλωττον ἱστορίαν, αἱ ὁποῖαι ἐνεπιστεύοντο εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεὰς τὴν βαρεῖαν κληρονομίαν τῶν πατέρων τῶν.

Εἶχον ὑπηρετήσει εἰς τὸ μέγα χαλκεῖον τῶν ἰδεῶν, ἱεροφάνται καὶ θεοπρόποι καὶ ἔφερον εἰς τὰ σπλάχνα τῶν τὴν ἀσίγαστον ἀνησυχίαν, διὰ τῆς ὁποίας εἰς μίαν ὑπέροχον πτῆσιν ἀνεζήτησαν τὴν αἰτίαν καὶ δι' αὐτῆς τὸ ἀποτέλεσμα.

Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν γεωκλιματικῶν παραγόντων εἶχον μορφοποιηθῆ εἰς χαρακτηρὰς διὰ τῶν ὁποίων ἡ ἐνατένισις τοῦ περιβάλλοντος κόσμου, εἶχε τὴν ἐννοίαν μιᾶς ἱεροτελεστίας, τὰ προΐοντα τῆς ὁποίας ἀπέτελεσαν τὴν ἀφετηρίαν τῶν πνευματικῶν ἀλμάτων τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Ἄπὸ τὸν Ὀλυμπον καὶ τὴν Θεάν τοῦ Παρθενῶνος ἐνεπνεύσθησαν τὸν μεγαλειώδη πολιτισμὸν τῶν, ἀπὸ τὰς Θερμοπόλας καὶ τὴν Σαλαμίνα ἀνεπήδησε τὸ χρέος τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ἀποκτημάτων τῶν.

Ἦχώ τῶν ἀγῶνων αὐτῶν, μετὰ μίαν ἀκόλαστον δουλείαν τεσσάρων αἰώνων, ὑπήρξεν ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821.

Ἄν ἡ ἐπανάστασις αὐτὴ ἀπετέλει μεμονωμένον ἱστορικὸν γεγονός, δὲν θὰ εἶχε οὔτε τὴν ἑκτασιν οὔτε τὴν σημασίαν, τὴν ὁποίαν τῆς ἀποβιδωμεν.

Ἄλλὰ δὲν ἀποτελεῖ μεμονωμένον γεγονός ἀποτελεῖ μίαν συνέχειαν, ἓνα κρίκον εἰς τὴν ἀλυσιν τῆς διαρκοῦς ἀνεξίσεως τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Ἄν ἡ ἐπανάστασις ἐκεῖνη ἀπετέλει προτὸν τῆς ἀνάγκης, ἀν ἀπετέλει δηλαδὴ τὴν λύτρωσιν τῶν καθημαγμένων Ἑλλήνων ἀπὸ τὴν καταπίεσιν καὶ τὴν τυρρανίαν, χωρὶς νὰ στηρίζεται εἰς τὴν μακραίωνα παράδοσιν ἢ εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας ὡς μόνης βατῆς ὁδοῦ εἰς τὸν κόσμον τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, τότε τὰ ἐχέγγυα διὰ μέσου τῶν ὁποίων ἀνεζήτηι τὴν θεμελίωσιν τῶν μεγάλων του προσπαθειῶν, στερούμενα οὐσιώδους ἰδανισμοῦ, θὰ κατέπιπτον εἰς καθημαγμένον ὄρμαθὸν ἀτελεσφορήτων ἀγῶνων.

Ἄλλὰ δὲν κατέπεσαν, διότι ἀπλή ἐκφρασις τοῦ βάθους τῆς ἰδέας ὑπήρξεν ἡ ὁμόθυμος ἐκεῖνη πορεία τῆς θυσίας εἰς τὸν γολγοθᾶν τῆς λυτρώσεως. Δὲν κατέπεσαν διότι δὲν ἐκυβέρνα τὸ πείσμα καὶ ἡ ἐναντίωσις τῆς σπυγμῆς, ἀλλὰ τὸ πάθος τὸ ἱερό.

Μία ἀπλή ἀνταύγεια τοῦ πυρπολουμένου βάθους τῶν μεγάλων ἰδεῶν ὑπήρξεν ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821.

Δόται καὶ φορεῖς τοῦ πυρσοῦ τῆς ἱστορίας εἰς τὰς δραματικὰς ἐναλλαγὰς καὶ διακυμάνσεις διὰ μέσου τῶν αἰώνων, ὑπήρξαν οἱ πνευματικοὶ πρωτοπόροι τῶν Ἐπιστημῶν τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ.

Ἀπὸ ἐκεῖ ἐξεπήγασεν ἡ ἰδέα διὰ νὰ μεταλαμπαδεύεται διὰ μέσου τῶν γενεῶν εἰς τὸν ἱστορικὸν χῶρον πενήντα καὶ πλεόν αἰώνων, πολύτιμος καταβολή, τὴν ὁποίαν εἰς μάτην ἠγωνίσθη νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν ἀνυπαρξίαν ἐπαχθῆς καὶ κακόβουλος ὁ Μωαμεθανισμὸς.

Τὴν συνέχειαν κάτω ἀπὸ τὰς δραματικὰς συνθήκας τοῦ σφαιδάζοντος Ἑλληνισμοῦ ὑπὸ τὸ πέλημα τῆς Μωαμεθανικῆς καταιγίδος, ἀνέλαβον οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι μετὰ τὴν πίστιν εἰς τὰ πεπρωμένα τῆς χειμαζομένης πατρίδος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸν δραματισμὸν τῆς βεβαίας ἀναστάσεως.

Δι' αὐτῶν, ἡ πυγολαμπὶς τὴν ὁποίαν κατεκάλυψαν ὁ κοινορτὸς τῶν μεγάλων συμφορῶν, διετηρήθη ἀσβεστος, διὰ νὰ μεταβληθῆ εἰς τὴν πυροθάλασσαν τοῦ 1821.

Διὰ τοῦτου ὄχι μόνον ἡ συνέχεια ἐξησφαλίσθη, ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδέα ἀπεκατεστάθη εἰς τὸν ὄρφανὸν θρόνον τῆς παγκοσμίου κυριαρχίας τῆς.

Πέραν ἀπὸ τὸν ἀγωνιστικὸν θρίαμβον ἐκείνων τῶν ἡρώων, πέραν ἀπὸ τοὺς ἠρώϊσμοὺς καὶ τὰς θυσίας ποὺ ἀποτελοῦν τὸ τακτικὸν πλαίσιον ἐκείνου τοῦ ἐπικού ἀγῶνος, τὸ βαθύτερον νόημα τῆς ἐπανάστασεως τοῦ 1821 κρύπτεται εἰς τὸν χεῖμαρρον τῶν ἰδεῶν, αἱ ὁποῖαι ἐχειραφῆθησαν τὸν ἀγῶνα, διὰ νὰ τὸν ἀναγάγουν εἰς τὴν περιωπὴν τῶν θρόλων, πρὸ τῶν ὁποίων γονυκλινεῖς σήμερον ἀναπολοῦμεν τὸ παρελθόν διὰ νὰ παραδειγματιζώμεθα διὰ τὸ μέλλον. Τὸ ἀρτηριακὸν αἷμα τοῦ ἔθνους διοχετεύεται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν γενεῶν, διὰ τῶν μεγάλων ἰδανικῶν καὶ αὐτὰ διὰ μέσου τῶν αἰώνων Διδασκάλων.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ 10ΗΜΕΡΟΥ

Την 7ην Μαρτίου οι Πρόεδροι των συνεργαζομένων Όμοσπονδιών έπεσκέφθησαν τον Υπουργόν τής Παιδείας κ. Γρηγ. Κασσιμάτην, από τον οποίον, αφού έτόνισαν την αποφασιστικότητα των δύο Κλάδων να αγωνισθούν δι' όλων των εις την διάθεσιν των νομίμων μέσων προς κατάσχεσιν τής ηθικής και του δικαίου και έπεσήμαναν τάς πλέον ή δυσμενείς έπιπτώσεις επί τής καθόλου παιδευτικής λειτουργίας εκ των αγωνιστικών εκδηλώσεων, αίτινες θα έπακολουθήσουν, ές ην περιπτώσιν δέν εϋρον υπό των υπευθύνων αρμοδίων άνάλογον άνταπόκρισιν τά δίκαια, λογικά και μετριοπαθή αίτήματα των εκπαιδευτικών, έξήτησαν — πιστεύοντες απόλυτως εις την αποτελεσματικότητα των ένεργειών του κ. Υπουργού—την άμεσον παρέμβασίν του ίνα άφ' ένός μόν τετθί τέρμα εις την συνεχιζομένην άνειδικίαν Πολιτείαν και Έκπαιδευτικών, άφ' άλλέρου δέ άποτραπή ο κίνδυνος τής διασαλεύσεως τής ομαλής και άπροσκόπτου λειτουργίας των σχολείων από εκδηλώσεως ξένας βεβαίως και άνεπιθύμητους προς τόν χαρακτήρα και την άποστολήν των Έκπαιδευτικών, πλην όμως έπιβληθείσας έξ αυτών τούτων των πραγμάτων.

Ο κ. Υπουργός ήκουσε μετά προσοχής τάς εκτεθείσας απόψεις των Προέδρων, έξεδήλωσε την στοργήν και συμπάθειαν προς την τάσιν των Έκπαιδευτικών και έδήλωσεν — άφού έξήτησε πιστωσιν χρόνου ένός 10ημέρου—δει θα κινήθη προς πάσαν κατεύθυνσιν ίνα ένια έκ των αίτημάτων και συγκεκριμένων ή έπέκτασις των εϋργκετικών διατάξεων του άρθρου 7 του Ν.Δ. 4193]61, ή κύρωσις τής 93]61 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου και ή άξέσις των θέσεων των οργανικών βαθμών έπιλυθούν έντός των ημερών.

Την 8ην Μαρτίου εκλήθησαν οι δύο Πρόεδροι από τους Άντάς Στοιχειώδους και Μέσης κ. κ. Φωτεινόπουλον και Παπανικολάου, προς ους έγένετο γνωστόν, δεί έλαβον έντολήν του κ. Υπουργού, όπως μεταβούν εις τό Γενικόν Λογιστήριον και συζητήσουν μετά των εκείσε Λογιστηριακών παραγόντων τά άνωτέρω θέματα

Οι κ. κ. Άντάι προσκομίζοντες τά άκαιρόμενα στοιχεία μετέβησαν την 9ην και 13ην Μαρτίου εις Γενικόν Λογιστήριον την δε 14ην εκάλεσαν τους Πρόέδρους προς ους κατέστησαν γνωστάς τάς ένεργείας των.

Την 15ην Μαρτίου ειδοποιήθησαν οι Πρόέδροι, δεί την 17ην Μαρτίου και περί ώρα 10ην πρωινήν θα έγένοντο δεκτοι υπό

του κ. Υπουργού τής Παιδείας. Τά περί τής άνωτέρω έπαφής εκτίθενται εις την τελευταίαν σελίδα.

Ένταύθα δημοσιεύομεν τά κείμενα, άτινα άπεστάλησαν εις Υπουργείον Οικονομικών :

Έν 'Αθήναις τή 14]8]82

Άριθ. Πρωτ. 29003

«Έχομεν την τιμήν να παρακαλέσωμεν, όπως μεριμνήσητε διά την νομοθετικήν κύρωσιν τής όπ' αριθ. 93]1961 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου, δι' ής ρυθμίζονται βαθμολογικά θέματα των λειτουργών τής Έκπαιδεύσεως.

Όσαύτως παρακαλούμεν, όπως διά του κυρωτικοφ νομοθετήματος τής ως άνω πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου προβλεφθί άξέσις των επί οργανικούς βαθμούς θέσεων των λειτουργών Μέσης και Στοιχειώδους Έκπαιδεύσεως και Νηπιαγωγών. Τήν άξέσιν αυτήν, ήτις δέν περιλαμβάνεται μεταξύ των αίτημάτων των εκπαιδευτικών λειτουργών, θεωρούμεν έπιβεβλημένην κατόπιν τής προσφάτου άδήξεως του αριθμού των επί εισαγωγική και ένιαίσις βαθμούς θέσεων των Έκπαιδευτικών λειτουργών επί τή τέλει τής διατηρήσεως τής διά τής όπ' αριθ. 93]1961 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου καθιερωμένης άναλογίας μεταξύ των επί ένιαίσις και οργανικούς βαθμούς θέσεων.

Έξ άλλου ή εκ τής προτεινομένης άδήξεως των εν οργανικούς βαθμούς θέσεων επιδέρνυσις του Κρατικού Προϋπολογισμού του τρέχοντος οικονομικού έτους θα είναι σχεδόν άσημήντος, λαμβανομένου όπ' εϋριν άφ' ένός μόν του γεγονότος δεί οι πλείστοι των ούτω προσγηθησόμενων προς πλήρωσιν των ίδρυθησόμενων οργανικών θέσεων έχουν ήδη συμπληρώσει δύο τριτάτις εις τόν κατεχόμενον βαθμόν και άφ' άλλέρου εις άλλας περιπτώσεις ως λ. χ. προκειμένου περί πληρώσεως θέσεων πρωτοβαθμίον καθηγητών του κλάδου 5 του Ν.Δ. 3379]1955, θα παραστή άνάγκη συντάξεως έξ ύπαρχης πινάκων προακτών, άπαιτούντων ίκανόν χρόνον διά τήν κατάρτισιν και δημοσίευσιν των.

Εις τά δύο ταύτα θέματα αναφέρεται τό συναποστελλόμενον σχέδιον νόμου, όπερ ύπογραφέν παρ' ήμών παρακαλούμεν να ύπογραφθί και παρ' ήμών.

Σκόπιμον θεωρούμεν προς τούτοις, όπως μετά μελέτην υπό των καθ' ήμάς ύπηρεσίων των οικονομικών έπιπτώσεως εφαρμοσθέντων αι εδεργενειακά διατάξεις του Ν. 4193] 1961 και εις τους λειτουργούς τής Έκπαιδεύσεως, κατόπιν μάλιστα

τής γενομένης έπεκτάσεως των και εις άλλέρους περιφερειακού Κλάδους, προς άποφυγήν παραπόνων περί άνίσου μεταχειρίσεως, ή όποια, ως γνωστόν, άποτελεί τήν μόνιμον άνησυχίαν και τό συνεχές έπιχείρημα των λειτουργών τής Έκπαιδεύσεως, ως έγνωρίσαμεν ήμιν και διά του όπ' αριθ. 142.393]12]12]61 έγγραφου ήμών.

Ο Υπουργός Γ.Ρ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Τό περιεχόμενον του όπ' αριθ. 142393]12]12]1951 έχει ως άκολουούθως :

Έχομεν την τιμήν να διαβιδάσωμεν ήμιν τό συνημμένον ύπόμνημα τής Διδασκαλικής Όμοσπονδίας Έλλάδος διά του όπολου ζητείται ή έφαρμογή και επί των λειτουργών τής Στοιχειώδους Έκπαιδεύσεως των διατάξεων του Ν.Δ. 4193]61, περί ύπολογισμού διά τήν χορήγησιν προσαυξήσεως τριετίων του ύπερ τήν έξαετίαν διανυθέντος χρόνου ύπηρεσίας εις τούς δύο προηγουμένους βαθμούς των επί βαθμό 4φ, 2φ και 1φ ύπαλλήλων των Κεντρικών Ύπηρεσιών και των Έπιθεωρήσεων, των συμπληρωσάντων ύπερτριάκονταετή ύπηρεσίαν και να παρακαλέσωμεν, όπως γίνη δεκτόν τό αίτημα τούτο.

Λαμβανόμενου όπ' εϋριν δεί αι διατάξεις αύται έφαρμόσθησαν ήδη επί των ύπηρετούντων έκτός του Κέντρου ύπαλλήλων άλλων κλάδων ή μή έφαρμογή αυτών επί των Έκπαιδευτικών εύλόγως θα εδημιούργη την έντύπωσιν δεί γίνεσθαι διακριτική εις βάρος αυτών μεταχειρίσεως δε εκ τούτου θα αντίκτυπος επί του έϋλου και τής άφοσιώσεως αυτών εις τήν λεπτήν άποστολήν των θα ήτο επιζήμιος.

Παράλληλως παρακαλούμεν όπως εφαρμοσθών αι ως άνω διατάξεις και επί των λειτουργών τής Μέσης Έκπαιδεύσεως διά του άναλογισμού των βαθμών αυτών προς τούς βαθμούς 4, 2 και 1 και ρυθμισθί τό ζήτημα τό προσηπτόν έν του άπουλεισμού έν του μέτρου τούτων των επί 3φ βαθμό ύπαλλήλων, όστις δέν είναι δυνατόν να δικαιολογηθί προκειμένου ίδιό περί κατηγορίας ύπαλλήλων οι όποιοι τερματίζουν τήν σταδιοδρομίαν των εις τόν βαθμόν τούτων.

Ο Υπουργός Γ.Ρ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τό σχέδιον Νόμου :

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

«Περί κωρύσεως τής όπ' αριθ. 93]1961 πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου και άδήξεως του αριθμού των θέσεων των διαφόρων κλάδων

τής Μέσης και Δημοτικής Έκπ]σεως κατά βαθμούς».

Κυρούται έπέχουσα ίσχύϊν Νόμου άφ' ής έξεδόθη και ίσχυσεν ή όπ' αριθ. 93]1961 πράξις του Υπουργικού Συμβουλίου έχουσα ως άκολουούθως :

Πράξις όπ' αριθ. 93 τής 12 Ύουλίου 1961 «περί άδήξεως του αριθμού των θέσεων διαφόρων κλάδων τής Μέσης και Δημοτικής Έκπαιδεύσεως» (ΦΕΚ 116]14 7-1961).

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Λαβόν όπ' εϋρει έισηγησιν του Προέδρου τής Κυβερνήσεως και των επί τής Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Οικονομικών Ύπουργών άποφασίζει :

1. α) Αί επί 3φ βαθμό θέσεις εκπαιδευτικών λειτουργών του κλάδου 8 του άρθρου 9 του Ν. Δ. 3379]55 όρίζονται εις 751 επί μειώσε των επί τούς βαθμούς 8φ—6φ θέσεων του κλάδου τούτου κατά 150. Έκ τούτων 151 θέσεις Έπιθεωρητών Στοιχειώδους είναι ένιαίαι και εις τόν 2ον βαθμόν.

β) Αί επί τούς βαθμούς 6φ και 5φ ένιαίαι θέσεις του κλάδου 10 (Νηπιαγωγών) του άρθρου 11 του Ν.Δ. 3379]55 όρίζονται εις 125 επί μειώσε του αριθμού των επί τούς βαθμούς 9φ—5φ θέσεων Νηπιαγωγών κατά 29.

2. α) Αί επί βαθμό βοηθού Γυμνασιάρχου και Έπιθεωρητοφ Σωματικής άγωγής θέσεις των κλάδων 3, 4 και 5 των άρθρων 4, 5 και 6 του Ν.Δ. 3379]55 και όρίζονται έν συνόλω εις 1300 επί μειώσε του αριθμού των θέσεων του εισαγωγικού βαθμού των αυτών κλάδων κατά 116.

β) Αί επί βαθμό Πρωτοβαθμίου Καθηγητοφ θέσεις του κλάδου 6 του άρθρου 6 του Ν. Δ. 3379]55 όρίζονται έν συνόλω εις 175 επί μειώσε του αριθμού των επί βαθμό Καθηγητοφ θέσεων του αυτού κλάδου κατά 25.

Έ κατ' κλάδους και ειδικότητας κατανομή των θέσεων τούτων έρισθήσεται δι' άποφάσεως του Υπουργού Έθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

3. Έ περίπτωσης γ' τής παραγράφου 3 του άρθρου 6 του Ν. Δ. 3379]55 άντικαθίσταται ως κάτωθι :

Γ) Εις τόν βαθμόν του βοηθού Γυμνασιάρχου προάγονται οι έχοντες συμπληρώσει 3ετή ύπηρεσίαν έν τή βαθμό Πρωτοβαθμίου Καθηγητοφ. Έ παρούσα πράξις κυρωθήσεται νομοθετικής μερίμνη των επί τής Έθνικής Παιδείας και Οικονομικών Ύπουργών.

Ο Πρόεδρος Ο Αντιπρόεδρος Τά Μέλη

(Συνέχεια εις τήν σελίδα 6)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15Α - ΤΗΛ. 36-547 ΚΑΙ 21.316

Έτησία συνδρομή τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος Δραχ. 80.—
Τιμή τοῦ φύλλου 1.50
Διὰ τὰς Σχολικὰς Ἐφορίας 80.—

*DIDASKALIKON VEMA.

Organ of the Federation of Elementary Teacher's of Greece
Branch Office: 15a Xenophon St., Athens (Greece)

* DIDASKALIKON VIMA .

(Tribune des Instituteurs)

Organe Officiel de la Fédération des Instituteurs de Grèce
Bureaux: 15a, Rue Xenophon, Athènes (Grèce)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ Η ΠΑΙΔΕΙΑ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω, άνευ σχολίων, έπιστολήν του διακεκριμένου Παιδαγωγού και πρώην Καθηγητού του Πανεπιστημίου Ἀθηνών Σου κ. Σπ. Καλλιάφα.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 9 Φεβρουαρίου 1962

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον Διεύθυνσιν τοῦ περιοδικοῦ
«Διδασκαλικὸν Βῆμα» — Ἐν τὰ 9 θ α

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ἐνῶ ἀνεγίνωσκον τὸ κύριον ἄρθρον τοῦ φ. 481 τῆς 30 Ἰανουαρίου 1962 τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος, ἤλθην εἰς τὸν νοῦν μου ἡ ἀπόλυτος πρόρρησης (1875) τοῦ πολλα καὶ ἀξιόλογα προειπόντος Φρ. Νίτσε: «Es wird irgendwann einmal gar keinen Gedanken geben als Erziehung», δηλαδὴ «κάποτε δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἐντελὲς ναμμία ἀνέφικα παρὰ ἀγωγή». Ἐπι τῶν ἡμερῶν μας, μετὰ 87 ἔτη, βλέπομεν, ὅτι ἡ πρόρρησις αὕτη τῆς διὰ τὴν προφητικὴν τῆς δύναμιν καὶ διὰ τὴν εὐρεσίαν μεγάλων ψυχολογικῶν ἀληθειῶν διακρινομένης ἐπιφανοῦς ταύτης πνευματικῆς προσωπικότητος τῆς 19ης αἰωνοταετηρίδος πραγματοποιεῖται ἢ περὶ τῆς ἀγωγῆς πρόρρησις τῆς εἰς ὅλα τὰ διακριθέντα εἰς τὸν νεώτερον πολιτισμὸν κρᾶτη. Εἰς τὴν ἰδικὴν μας πατρίδα ἔργῳ κρᾶτον ἄλλαι ἀνέψεις, ἢ δὲ περὶ τῆς ἀγωγῆς τίθενται εἰς ὄλως κατωτέραν μοῖραν, οὐχὶ βέβαια λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ.

Ἐγὼ, γέρον ἤδη ὢν, οὐδὲν δύναμαι τὰ εἰσφέρειν εἰς τὴν παιδείαν τῆς πατρίδος μας πλὴν τῆς εὐχῆς μου: Ἐύχομαι νὰ πραγματοποιηθῇ ὅσον τάχιστα ἡ πρόρρησις τοῦ Νίτσε καὶ εἰς τὴν πατρίδα μας. Ἐάν δὲν συμβῇ τοῦτο, τὸ μέλλον αὐτῆς θὰ εἶναι κατὰ τὴν κυρίαν τῆς λέξεως σημασίαν ἀ ν ε κ α ν ο ρ ῶ τ ω ς δ ἰ ἔ θ ρ ι ο ν.

Διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς

ΣΠΥΡ. Μ. ΚΑΛΛΙΑΦΑΣ

πρώην καθηγητῆς τῆς Παιδολογίας ἐν τῷ Παν/μίῳ Ἀθηνῶν

ΤΟ ΟΚΤΑΕΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

Ἐπανειλημμένως κατὰ τὸ παρελθόν ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων ἀνεπτύχθησαν οἱ λόγοι — ἔθνικοι, κοινωνικοί, οικονομικοί — διὰ τοὺς ὁποίους ἐπιβάλλεται ὅπως καὶ παρ' ἡμῖν ἡ ὀποχρεωτικὴ στοιχειώδης ἐκπαίδευσις γίνῃ ὀκταετῆς, ὡς συμβαίνει ὄχι μόνον μετὰ τὰς περισσοτέρας πολιτιστικῶς προηγμένας χώρας τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ μετὰ πολλὰς ἐκ τῶν θεωρουμένων ὡς ὕπαναπτύκτων. Γνωρίζομεν καλῶς τὰς δυσχερείας, εἰς τὰς ὁποίας θὰ προσκρούσῃ τὸ μέτρον τοῦτο. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα

καὶ νὰ παραβλέψωμεν τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην ποῦ ἐπιβάλλει τὴν λήψιν του. Διότι εἰς πάντας τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως ταύτης συνηγοροῦντες προτέρους λόγους προσετέθη ἤδη καὶ ἕτερος σοβαρώτατος: ἡ σύνθεσις τῆς Πατρίδος μας μετὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν κοινὴν αγοράν. Πάντες οἱ δυναμένοι νὰ ἔχουν ἔγκυρον γνώμην ἐν προκειμένῳ ἐπισημαίνουν ἰδιαιτέρως τὰς δυσχερείας ποῦ θὰ ἀντιμετώπιση ἡ Πατρίς μας εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν μεταξὺ τῶν κρατῶν-μελῶν εἰς ὄλους τοὺς τομεῖς — ἐπιστημονικόν, τεχνικόν, οικονομικόν. Ὅτι ὁ Ἕλλην, μετὰ τὰς ἱκανότητάς ποῦ διαθέτει, θὰ ὑπερνηκίση πᾶσαν δυσχέρειαν ἡμεῖς τουλάχιστον τὸ πιστεύομεν ἀκραδάντως. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι ἡ πολιτιστικὴ δράσις καὶ δημιουργία δὲν εἶναι ἔργον τῶν ὀλίγων. Εἶναι ἡ συμπεπυκνωμένη καὶ συντονισμένη προσπάθεια ὀλοκλήρου τοῦ λαοῦ, μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὀρίου ἀποδόσεώς τῆς. Καὶ θὰ ἐπιτευχθῇ τοῦτο ὅταν ἀνυψωθῇ ἡ μορφωτικὴ στάθμη ὀλοκλήρου τοῦ λαοῦ ἀπὸ τοῦ ἀναιδικεῦτου ἐργάτου καὶ τοῦ μαθητευομένου τεχνίτου μέχρι τοῦ ἐξειδικευμένου τεχνικοῦ καὶ τοῦ ἐρευνητοῦ ἐπιστήμονος, ὅταν δηλαδὴ ἀνέλθῃ ἡ μόρφωσις τῶν ἐρυτάτων στρωμάτων τοῦ λαοῦ. Διὰ μίαν τοιαύτην ἀνοδὸν καὶ πολιτιστικὴν δράσιν τὸ ἐξαστὲς δημοτικὸν σχολεῖον εἶναι πλέον ἀνεπαρκές. Χρειαζέται νὰ γίνῃ τοῦτο ὀκτάχρονον. Ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία καταβάλλει ὑπερανθρώπους προσπάθειας διὰ τὴν οικονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας, ὥστε νὰ συμμετάσχῃ αὕτη μετὰ ἐπιτυχίαν εἰς τὸν διεθνή ἀνταγωνισμὸν, πρέπει νὰ στρέψῃ τὴν προσοχὴν τῆς καὶ πρὸς τὴν Στοιχειώδη Ἐκπαίδευσιν. Διότι τὸ συμφέρον μας ἐπιβάλλει νὰ μὴ ὑστερήσωμεν καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀπὸ καμμίαν ἀνταγωνίστριαν χώραν.

ΤΟ ΠΕΜΠΤΟΝ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ

Δὲν γνωρίζομεν μέχρι ποίου σημείου εἶναι ἀκριβὴς ἡ πληροφορία, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἀρμόδιοι ἐπανερχοῦνται εἰς καλαιότεραν σκέψιν περὶ ἐγγραφῆς τῶν παιδιῶν εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον ἀπὸ τοῦ ὅου ἔτους τῆς ἡλικίας των.

Ἡ σκέψις αὕτη, ἐξετασθεῖσα καλαιότερον καὶ ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως καὶ ἀπὸ πρακτικῆς πλευρῆς καὶ διὰ τὸ ἀρμοδιώτερον ἐν προκειμένῳ ὄργανον, τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον, ἀπεκρούσθη διότι ἡ ἐφαρμογὴ παρομοίου μέτρου ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ἐσθίμηναι πᾶσιν τῆς μορφωτικῆς στάθμης τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τοῦ λαοῦ μας, ὅσον μένει μόνον μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου παρεχομένην μόρφωσιν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἶναι ἀμφίβολον κατὰ πόσον θὰ παρεσκεύαζε μαθητὰς ἱκανοὺς πνευματικῶς δι' ἔπωφελῆ καὶ ἀποδοτικὴν παρακολούθησιν τῆς Μέσης Παιδείας, εἰς τὸν ἐπιθυμητὸν τουλάχιστον βαθμὸν. Διότι εἴτε τὸ θέλομεν εἴτε δὲν τὸ θέλομεν τὸ παιδί ὀρμιάζει σιγὰ-σιγὰ καὶ ἡ ὀρμιάσις του συμπίπτει, εἰς τὰς γενικὰς τῆς γραμμῆς, μετὰ ὀρισμένα χρονικὰ ὄρια τῆς ἡλικίας του, ἢ δὲ ὀρμιάσις αὕτη, καθοριζομένη ἀπὸ βιολογικοὺς καὶ ὀργανικοὺς παράγοντας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιταχυνθῇ. Διότι ἡ Φύσις δὲν ἐκβιβάζεται. Ἄν λοιπὸν τὸ παιδί δὲν φθάσῃ ὀρισμένον ἐπιπέδον ὀρμιάσις δὲν δύναται καὶ νὰ εἶναι ἱκανὸν διὰ πνευματικὴν δράσιν καὶ ἀτενέργειαν μὴ στοιχοῦσαν μετὰ τὴν ὀρμιάσιν του, ἢ τις συμπίπτει μετὰ ὀρισμένην χρονικὴν ἡλικίαν. Ἀὐτὰ δὲν τὰ λέγομεν ἡμεῖς: τὰ διδάσκει ἡ Παιδολογία. Ἔτσι ὀλαὶ αἱ κεπολιτισμένοι χώροι ἔχουν καθορίσει ὡς χρονικὸν ὄριον πρώτης ἐγγραφῆς εἰς τὸ δημοτικὸν σχολεῖον τὸ ὅου ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἄν τώρα ἡμεῖς θεωροῦντες τοὺς ἑαυτοὺς μας ἔξυπνοτέρους ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαοὺς νομίζομεν, ὅτι ἡμποροῦμεν νὰ ἀγνοήσωμεν τῆς ἐπιστήμης τὰ διδάγματα πλανώμεθα. Ἄς προσέξωμεν μόνον μήπως, διότι εἶσι θὰ μᾶς ἀρέσῃ, λάβωμεν μέτρα διὰ τὰ ὁποία θὰ μετανοήσωμεν, ὅταν θὰ εἶναι πλέον ἄργα. Ἀλλὰ τὸ θέμα εἶναι σοβαρώτατον καὶ δὲν ἐξαντλεῖται εἰς ἓνα σύντομον σημείωμα. Κατ' ἀνάγκην λοιπὸν θὰ ἐπανέλθωμεν.

Η ΤΑΧΥΤΗΣ ΤΗΣ ΧΕΛΩΝΑΣ

Ὅτε κατὰ τὸν παρελθόντα Σββριον ἡ ὀπὸ τῆς Κυβερνήσεως συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ μελέτης διὰ τὴν μεταρρῶθμιν τοῦ

